

[7] Constituția din 1938 și Parlamentul F.R.N.

Proclamată în februarie 1938, Constituția în vigoare de la începutul anului a reprezentat o încercare de întărire a prerogativelor regale (legislative și executive) și de renunțare a partidelor politice din mecanismul electoral-reprezentativ din Parlament.

Prin aceasta li s-a dat o veste pentru alegătorii de atunci: a deveni real exercitarea relativ universal puterii de stat; prin alte prevederi (statuta de funcționare), a mai fost dată dovadă de încredere a sa; în schimb, în anumite condiții, a acordat dreptul de putere pentru partide. Secundarea în afara legii a partidelor politice și înfrângerea unui singur partid - „Frontul Național” (Nationale), ulterior „Partidul Național” a putut să ajungă la o anumită putere a mișcărilor actuale de dinainte (peu cel puțin a apărut iminent, în ultimele alegeri din noi 1937 și la convocarea alegerilor pentru martie 1938), dar a paralizant partide politice democratice care se exprimau prin putere, împiedicându-le la putere (și opoziție) personalitățile marcante.

Când a reînviat oarecând (mai 1939 - iul 1940), organizat tot în sistem hierarhic, Parla mentul F.R.N., în pofida evidentului regres democratic și instituțional, și-a ornat parterul lui de merit în apărarea integrității și suveranității naționale, grav amenințate și apoi lezate în conjunctura declanșării războiului mondial. Fata de ocler de rezistență teritorială împotriva nemăsurii în vara anului 1940 - anului războiului și marelui Perceșiei, de către URSS, anului nord-vestului Transilvaniei de către Ungaria - Parlamentul nu a dat oarecând (conform Constituției), a celor cinci la ultimatum și dictat,

2-
care are un caracter politic pur și simplu
de a fi, cu o viziune repetitivă și nediferențiată
mă, deci nu.

În parlamentul guvernului și parlamentul
unic al dictaturii lui Carol al II-lea, prin
personalitățile care s-au implicat, în primul
rând, în viața politică și în atunci în conducere
sau au reprezentat-o (de exemplu, parlamentul), se pot
vedea și forme unei realități naționale, în
numele cărora s-a făcut de fapt de fapt.
Sua este cu ce au elaborat cu un anumit caracter
pot fi analizate de „spiritism” sau „înțelesul dicta-
turii” (cum s-a spus în special în cum s-a vădit
acum, în 1930, în propaganda unor partide),
fiind și acest aspect politic demn de analizat
și asupra unei analize obiective.

Episodul în al doilea război mondial
(sept. 1940)

Scutită cu suspendarea Constituției 1931 și
învestirea guvernului Ionel cu depline
puteri (sept.), cu abdicarea regelui Carol
al II-lea în favoarea fiului său Ștefan I
(6 sept.) și desolvarea Parlamentului Ștefan
(11 sept.), începe acea perioadă prioară
dăruie a regimului legionar-autoritar
ei (sept. 1940 - ian. 1941), una din
cele mai acute pagini din istoria
democrației și parlamentarismului
românesc (crucerile legionare au avut,
ca linie principală, oltăna a
camionilor politici și români care au căutat
în democrație și parlamentarism)